

Riport Búza Szemmel

Rendkívüli kiadás!

Peti bá': Kedves Búza Szem! (Errefelé, a forgó koordinátarendszerben, a forgó lemezjátszón már csak efféle indián neveket adnak minden egyes magocskának. *A szerk.*) Szóval, kedves Búza Szem, mit is érzel ezen a különleges, tányér alakú Földön?

Búza Szem: Mi a különös itt? Ugyanúgy, mint Ti, emberek, mi is egy lapos korongon élünk, melyet talán szintén egy teknősbéka tart a hátán.

Pb: De, ... hát, ... olyan különleges irányban növekedtek!

BSz: Miért nőnénk különlegesen? Mi mindig is felfelé kerestük a földből a kiutat. Mi is lenne velünk, ha nem tudnánk, merre is van a 'g', ha nem ismernék a nehézségi gyorsulás irányát? Talán sohasem találnánk ki a *földből*, ha nem mindig a nehézségi gyorsulással ellentétesen növekednénk.

Pb: No, ezt az egyet biztosan rosszul tudjátok, hiszen a korong másik felén éppen veletek szemben növekednek társaitok.

BSz: Bizony, helyesen látod, ezen a lapos korongon, melyre hintettek, a 'g' igencsak változik: ha szembe átsétálok társaimhoz én is érzem, hogy itt másfelé állunk, s éppen szemben dőlünk korábbi társaimmal. Hogy miért is van ez? Nem tudom. Elég az, hogy érzem, a „Földünk” ezen oldalán más irányú tehetetlenségi erők lépnek fel. Te, kedves fizikus barátom, hogy látod mindezt kintről nézve?

Pb: Innen nézve egyértelmű a helyzetetek, kedves „Búza-földlakó”: ahhoz, hogy körbe-körbe forogjatok, titeket igencsak befelé kell rángatni, gyorsítani, így egyértelmű, hogy a függőlegesen lefelé mutató erőhöz egy másik is adódik, mely körpályára kényszerít. Így a minket is tartó Föld vonzásához egy centrum felé gyorsító erő is adódik, s e kettő eredőjével szemben növekedtek, számotokra „függőlegesen felfelé”...